

POSICIONAMENT SUS LA NÒVA ESTRATEGIA FORESTIÈIRA EUROPEÀ

L'Euroregion Pirenèus-Mediterranèa (EPM), una de las primièiras Euroregions d'Euròpa creada jos la forma del Gropament Europèu de Cooperacion Territoriala (GECT) en 2004, es formada per lo Govèrn de las Illas Balearas (ES), la Region Occitània (FR) e la Generalitat de Catalonha (ES). En tant qu'actor clau de la politica regionala europèa, l'EPM es un pòrtaparaula de las valors de l'UE sus son territòri. Dins aquel sens, l'EPM desira far prevaler sa posicion e participar al debat sus l'avenidor de las politics europèas.

L'EPM a volgut metre a l'alutz las politics forestièiras que las regions d'Occitània, de Catalonha e de las Balearas an mesas en òbra sus lors territòris respectius en desvolopant una posicion comuna fàcia a una consultacion dobèrta sus la nòva estrategia forestièira europèa. Lo territòri euromediterranèu que se parteja e los desfises de l'atenuacion e de l'adaptacion als efieches del cambiament climatic similars fan qu'aquelas politics ajan plan d'elements en comun.

Los punts principals del posicionament de l'Euroregion Pirenèus-Mediterranèa son los següents:

1. Los membres de l'Euroregion Pirenèus-Mediterranèa convenon de la necessitat d'una estrategia forestièira al nivèl europèu que permeta una presa en compte adequata dels aspèctes economics, socials e environamentals de las zònas forestièiras.
2. L'engatjament euroregional es lo d'una gestion duradissa dels bòsques basada sus una planificacion sul long tèrme. Un encastre estable al nivèl europèu e d'objectius estrategics establits son d'enjòcs claus per desvolopar amb succès aquela planificacion. L'SFE deu relevar lo desfi de la resolucio dels conflictes, existents e futurs, entre los diferents usatges que convergisson dins las zònas forestièiras, e deu resòlver las incoerèncias que demòran entre las diferentas reglamentacions que s'encavalcan dins aquel domeni (principalament entre la silvicultura e la conservacion de la natura e dels paisatges). La gestion duradissa dels bòsques **s'es mostrada coma** una de las melhoras mesuras per s'adaptar al cambiament climatic, en fasant los bòsques mai resilientes e en mantenent bon nombre dels servicis ecosistemics que rendon.
3. La restauracion de las tèrras forestièiras degradadas deu èsser considerada coma una prioritat dins l'SFE, e mai tanplan abans l'abosquiment o lo reboscatge. A despart de las situacions e especificas ligadas als processos d'erosion e d'urbanizacion, dins l'EPM, aquestes darrièrs ans, i a agut una augmentacion constanta de la superficia forestièira, en particular dels arbres, çò que genèra maites problèmas (risc mai elevat d'incendis, pèrda de biodiversitat, etc.) que se pòrián intensificar **pel mejan d'**una politica de promocion del reboscatge sens discerniment e sens planificacion menimosa de per abans. Nos engatjam a evitar la pèrda de nòvas tèrras agricòlas e sas activitats associadas, aital coma la continuitat excessiva de las tèrras forestièiras boscosas, en tot preferir, dins la mesura de çò possible, una estructura de mosaïca, amb una alternança de zònas forestièiras e agricòlas. Dins aquel sens, lo projècte de plantacion de mai de 3 miliards d'arbres dins l'UE, coma o prepausa la consultacion sus la futura SFE, lo cal analisar globalament, en evaluant per cada region los diferents factors implicats (amainatjament del territòri, vocacion naturala de las tèrras, potencial de produccion de bens e de servicis e impacte environamental, social e economic de las plantacions). Dins lo cas especific de l'EPM, aquelas plantacions deurián èsser emplaçadas de preferéncia dins de bacins que presenten de problèmas d'inondacion o d'erosion, de zònas degradadas e periurbanas, amb de plantacions que favoriguèsson la connectivitat ecologica e reduguèsson l'impacte generat per certanas infraestructuras.

4. La SFE deu tanben prene en compte la proteccion dels bòsques contra los riscos biotics e abiotics, que tenon pas compte de las frontièiras administrativas. La prevencion dels riscos e la lucha contra lors efèches sus espacis forestièrs se devon necessàriament far dins un encastre de cooperacion territoriala euroregionala, amb una armonizacion de las estrategias e dels critèris de gestion. L'allocation de ressorsas al nivèl euroregional es essenciala per i arribar.
5. Calriá considerar las zònas forestièras coma un estrument privilegiat per demesir los efèches del cambiament climatic. Cal passar al delà de la vision dels bòsques coma de simples poses de carbòni e valorizar la capacitat d'estocatge del carbòni dels produches forestièrs. L'SFE deu prene en compte aquel ròtle, provesir de mecanismes per avalorar corrèctament lo ròtle dels bòsques e dels produches lignoses dins la sequestracion del carbòni e prepausar de mesuras per aportar un sosten financièr a aquela tasca.
6. La gestion duradissa dels bòsques contribuís activament a la conservacion de la biodiversitat e **cal qu'**aquò siá reconegut dins l'SFE, sens prejudici de la necessitat de la susvelhar. La conservacion de la biodiversitat es una compausanta intrinsèca de la gestion duradissa dels bòsques e la cal pas considerar coma una condicion mai.
7. Las cadenas de valor ligadas a la gestion dels bòsques deurián èsser promogudas dins l'SFE. Son activacion contribuís a la realizacion dels objectius fixats dins las agendas mondialas (notadament dins lo *Green Deal*). Aquela promocion implica la necessitat de priorizar los aisses de recèrca e d'innovacion que permeton d'obtenir de bioproduches novèls a partir de las ressorsas forestièras, mas cal tanben optar per la promocion dels usatges dels produches costumièrs, coma la fusta, coma alternativa a d'autres materials e procediments mens duradissas. Cal encoratjar los usatges adaptats al tipe de produches originaris de cada zòna geografica e los qu'an un cycle de vida long e una valor ajustada màger.
8. Las zònas forestièras porgisson un grand nombre de servicis, al delà de la fusta e dels produches non lignoses. L'SFE deuriá metre en plaça de mecanismes per maximizar los servicis ecosistemics, assegurar lor equilibri amb d'autres usatges e prepausar d'estruments per los valorizar. A l'ora d'ara existís pas cap de sistèma d'informacion qu'intègre los multiples beneficis que las zònas forestièras ofrison a la societat. La nòva estrategia deu tanplan integrar aquel aspècte per fin de poder avalorar corrèctament la realizacion dels objectius fixats.
9. L'abandon de l'activitat agroforestièira a de consequéncias sus l'utilizacion de las tèrras e dels paisatges. La planificacion ecosistemica fa mestièr dins la gestion de l'utilizacion de las tèrras e **l'amainatjament** del territòri, **pr'amor qu'**es dirèctament ligada, per exemple, a l'idrologia forestièira. Dins aqueste meteis sens, es necite de considerar lo desvolopament de solucions tecnologicas, ambientalas, politicas e socialas, duradissas dins lo temps e que permetan una integracion màger dels diferents sistèmas (idrologia, bòsques, biodiversitat, agricultura, elevatge, etc.) amb la dinamica e los besonhs de las comunautats localas.
10. L'SFE deu diferenciar clarament las tèrras forestièras mediterranèas de las d'Euròpa centrala e septentrionala. Las limitacions orograficas, la baixa de las precipitacions o los efèches mai immediats del cambiament climatic condicionan la viabilitat economica de la gestion forestièira dins una grand part de la zòna euromediterranèa. Pasmens, lo grand nombre de servicis ambientalas que porgisson los bòsques, e que ne beneficia la societat dins son ensems, justifica plenament que s'afecten de ressorsas publicas a lor gestion.

11. La gestió duradissa dels boscues non pòt pas incombir unicament a las personas (físicas e legalas) que ne son propietàrias, ni mai dependre de la disponibilitat de las ressorsas que ne dispausan per menar a bon tèrme las accions previstas. Lo fach que sos beneficis sián partejats per la societat dins son ensems significa garantir lo finançament de las mesuras de gestió prepausadas, dins un encastre d'estabilitat adaptat a la vision a long tèrme inerenta a la planificacion forestièira. Cal mobilizar totes los actors implicats e prepausar de mecanismes de gestió e de finançament innovadors.
12. L'SFE non pòt pas ignorar la responsabilitat de **l'UE** davant los grands desfises mondials e li cal considerar d'estruments per refortir las practicas de gestió duradissa dels boscues al delà de sas frontièiras, en facilitant la cooperacion interterritoriala. L'SFE deu facilitar l'adopcion d'engatjaments pels diferents païses e regions rapòrt a lors engatjaments globals.